

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg håber ikke, at det gælder for straffesager, at Det Radikale Venstre nu mener, at man skal rejse sager, at selv om anklagemyndigheden mener, at der ikke er bevisgrundlag, så skal man rejse nogle sager for at få afprøvet grænserne. Det synes jeg er en meget uhyggelig retstilstand.

Fru Elisabeth Arnold har jo flere gange henvist til, at der har været jurister, der har været uenige med Rigsadvokaten i hans afgørelser i forskellige sager, og så spørger jeg bare: Er der en eneste af de jurister, der har kastet sig ud i den teoretiske juridiske debat, som har opfordret til, at Folketinget skulle pålægge justitsministeren at forbyde bestemte foreninger i sager, hvor Rigsadvokaten har vurderet, at der ikke var bevismæssigt grundlag?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ikke mig bekendt.

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Arnold.

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

På baggrund af den debat, der har været indtil nu, bliver det jo nok nødvendigt, bare for at Dansk Folkeparti ikke skal være i tvivl, at så fast, at Enhedslisten mener, at overgreb mod børn er en forfærdelig forbyrdelse, og det er vi faktisk overbeviste om at stort set alle i Danmark mener og alle i dette Folketing mener.

Vi mener så, at med hensyn til overgreb mod børn bør det, vi er mest optaget af, være, hvordan vi forebygger, at nogen bliver ofre for sådanne overgreb, og hvordan vi hjælper dem, der alligevel bliver ofre.

Noget af det, som man faktisk har forsket i, er, at en stor del af dem, der begår overgreb mod børn, selv har været udsat for overgreb, da de var børn. Derfor er noget af det vigtigste, vi kan gøre, hvis vi gerne vil forebygge overgreb mod børn, at sørge for, at der er en god behandling til dem, der bliver udsat for overgreb, så de ikke, når de vokser op, begår nye overgreb.

Derfor var vi meget kede af, at Dansk Folkeparti ikke ville støtte forslaget om behandlingsgaranti for børn i det psykiatriske system. Hvis Dansk Folkeparti havde støttet forslaget, ville der faktisk have været flertal for det. Så ville vi

nu kunne gå i gang med at sikre, at børn meget hurtigt kunne komme til i det psykiatriske system, og at vi dermed forhåbentlig kunne forebygge nogle overgreb senere.

Vi mener også, at vi under alle omstændigheder skal sikre, at ofre får en god behandling. Også hvis de først som voksne erkender, at de har været udsat for overgreb, mener vi, at de skal kunne få hjælp med det samme. Det synes vi faktisk er noget af det, vi burde bruge meget tid på at være optaget af.

Med hensyn til forslaget om forældelsesfrister tror vi ikke på, at det at lave længere forældelsesfrister hjælper til at forebygge overgreb, og vi har, som også andre har været inde på, svært ved at se, hvordan det skulle kunne være en fordel for offeret. I sådanne sager vil der normalt kun være to forklaringer, der står over for hinanden, og hvis der er gået 30, 40, 50 år, siden overgrebet fandt sted, og hvis man opretholder de samme retssikkerhedskrav i denne type sager, som vi har i andre sager, så vil det være meget svært at forestille sig, at der vil være en eneste sag, hvor nogen bliver dømt.

Vi synes ikke, at det vil være en god retstilstand at have, at en række mennesker bliver frifundet for overgreb mod børn, fordi man ikke kan bevise det så mange år efter. Der mener vi, at vi i stedet skal finde andre måder at hjælpe ofre på.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 20.00

Med hensyn til spørgsmålet om forbud mod foreninger er det for os helt afgørende i et retssamfund, at vi respekterer tredelingen af magten.

Jeg vil gerne sige til Det Radikale Venstre, at jeg ikke mener, at man kan læse grundloven adskilt paragraf for paragraf. Jeg mener, at der er nogle helt fundamentale principper, og jeg mener, at tredelingen af magten er helt fundamental at læse ind i hele grundloven, sådan som Højesteret også fastslog det i sagen om Tvindloven.

Jeg mener, det er meget afgørende, at vi holder fast i, at der er den opdeling af magten, at hverken regeringsmagten eller Folketinget kan gå ind og forbyde dem, vi ikke kan lide, fordi vi ikke kan lide dem. Der skal faktisk være beviser, anklagemyndigheden skal efter en grundig sagsbehandling vurdere, om der er beviser eller ej, og hvis den vurderer, at der er beviser til en sag, så går den til domstolene, og så vurderer domstolene, om de mener, der er beviser nok.